

ker om den rummelige folkeskole, men det store problem for lærerne, ser man, når man færdes ude i miljøet, er jo, at de faktisk godt ved det, men de har ikke ressourcer til at gøre noget ved det. Når der sidder 28 elever i en klasse, er det svært at få alle med, samtidig med at hvis man så lader nogle af dem, der er gode, ligge, så kommer der straks kritik, der lyder: Hov, vores børn lærer ikke noget i folkeskolen. Er det ikke dér, det egentlige problem er?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg havde nær sagt, at jeg glædede mig til, at SF's ordfører kom på talerstolen netop for at fortælle, hvad det så var, SF syntes der lige præcis skulle gøres i den her situation. Men hvis nu jeg skal tage det første spørgsmål, vil jeg sige: Jo, vi har en fantastisk stor tro på og tillid til, at vi har nogle dygtige lærere i den danske folkeskole. Det har vi, vi ved, de er der, og vi ved, at de brænder som ildsjæle for det stykke arbejde, de laver. Derfor synes jeg også, at det måske tenderer en mistillid til lærerne, at det, at man indfører en national test, der, som jeg sagde, varer 45 minutter, i en lektion i løbet af en årgang, efter SF's mening skulle være med til at dreje hele fokuset over lige præcis på de her nationale test. Det mener jeg er en undervurdering af den ekspertise og den viden, som lærerne har i den danske folkeskole.

Med hensyn til hvad vi skal gøre, synes jeg, at det er vigtigt, som jeg sagde i min ordførertale, at vi bevarer fokus på, at der jo rent faktisk er 25 pct. af en ungdomsårgang, der ikke efterfølgende får en ungdomsuddannelse. Der er et sted imellem 16 og 18 pct., der kommer ud af folkeskolen uden de nødvendige kundskaber, når det gælder læsning, skrivning, regning og matematik. Så man kan sige, at der på trods af folkeskolens fortræffeligheder altså er nogle indsatser, som vi er nødt til at gå i gang i med. Vi er nået til den erkendelse, at det her kan være et af redskaberne, ikke sådan, at det løser alle problemerne, men det kan i hvert fald være en af mulighederne.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så undlod hr. Kim Mortensen lige præcis at svare på mit spørgsmål. Spørgsmålet var: Er det egentlige problem ikke, at de lærere, som rent faktisk er ude i folkeskolen, som jeg er helt enig med hr. Kim Mortensen i gør et fremragende

stykke arbejde, ikke har de nødvendige ressourcer til at få både bunden og toppen og alle os ganske almindelige med, når der sidder 28 elever i en klasse med én lærer? Er det ikke dér, problemet er? Det er den ene ting.

Den anden ting er: Burde man ikke også lytte til de her lærere? Burde man ikke have lyttet til alle de repræsentanter, som faktisk her i høringssvarene og som opfølgning på OECD-rapporten i sin tid faktisk meget klart konkluderede: Der er ikke behov for nationale test i folkeskolen?

Kl. 19.30

Kim Mortensen (S):

Der er et problem i folkeskolen, der er et ressourceproblem i folkeskolen, og det skyldes bl.a. en del af den politik, der føres her i landet, som vi ikke er en del af, nemlig regeringens økonomiske politik over for kommunerne. Så vidt kan jeg være meget enig med SF og SF's ordfører i det her. Så der er et klart ressourceproblem, men man er i folkeskolen også nødt til at vende det indad og sige: Vi har altså et problem i den danske folkeskole med at få den sidste restgruppe løftet med op.

Der tror jeg også, at det her skal være med til at give lærerne nogle af de redskaber, som de har brug for, og det er sådan set vores ærinde i forbindelse med lovforslaget her.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Mener hr. Kim Mortensen og Socialdemokratiet virkelig, at lærerne – der er ca. 60.000 af dem, der i dag er i folkeskolen, og en del af dem har elever i 2. og 3. klasse – ikke ved, hvor deres elever er henne på det faglige område?

Hvis man nu virkelig ville give lærerne nogle bedre værktøjer, var det så ikke at foretrække, at man brugte de 90 mio. kr., der nu er afsat til det her projekt, til at lave nogle diagnostiske prøver, altså prøver, der faktisk viser noget om, hvor de faglige problemer for det enkelte barn befinder sig? Det viser den prøve, der nu skal indføres, jo ikke. Det er jo en standpunktsprøve, der giver en profil på, hvad et barn kan.

Der er meget stor forskel på de to slags. Havde vi ikke mere glæde af at fylde en værktøjskasse med diagnostiske prøver i en lang række fag, så der virkelig var nogle værktøjer, læreren kunne bruge, når det lige var det rigtige tidspunkt at gøre det på i undervisningen?